

HOOFDSTUK 2.

Sterre staart naar de grote zwarte letters op de krant. Nee, dit kan niet waar zijn! Ze pakt het krantje van de mat, haar ogen vliegen razendsnel over het stukje tekst.

‘Hallo! Sterre, contact!’ roept Rosa ondertussen. ‘Jij bent ook een mooie, ik sta tegen je te praten. Lekker geïnteresseerd ben jij!’

Sterre kijkt Rosa wazig aan. ‘Huh, eh ja sorry, ik was even afgeleid.’

‘Wat voor wereldschokkend nieuws staat er in ons dorpse sufferdje deze week?’ Rosa rukt de krant uit de handen van Sterre en trekt er een interessant gezicht bij.

‘*Wethouder van der Aa hakt na uren vergaderen de knoop door,*’ leest Rosa met een deftige stem. ‘*De partijen waren het in eerste instantie niet eens...* blablابلابلابلابلابلابلابلابلابلابلabl. Zoiets saais heb ik nog nooit gelezen! Ik zeg goed voor de kattenbak, joehoel!’ En ze gooit het krantje de lucht in.

‘Wat een idioot ben jij toch, heb je enig idee waar dit over gaat?’ Sterre kijkt Rosa boos aan.

‘Het gaat over ons, over de boomhut! Herken je hem niet op de foto?’ Sterre raapt de uit elkaar gevallen krant op en zoekt de afbeelding waar het om gaat. ‘Kijk dan, hier staat het!’

‘Hè, wat? Dat meen je niet!’ Rosa heeft nu wel door dat Sterre serieus is. Gebogen over de tafel lezen de meisjes het artikel door.

‘O jee dit kan niet waar zijn!’ roept Rosa terwijl ze het laatste stuk hardop leest: *‘Aan het einde van de avond werd er gestemd. Een meerderheid van de aanwezigen bleek voor de aanleg van het station te zijn aan de Spoorweg. Van der Aa hoopt dat binnen een jaar begonnen kan worden met de bouw van een stationsgebouw ter hoogte van het oude jeugdhonk. Verwachting is dat over ruim een jaar de eerste treinen zullen stoppen bij de nieuwe halte.’*

Beduusd kijken ze elkaar aan. Dit kan toch niet zomaar gaan gebeuren? Hun geliefde speelplek tegen de vlakte? Die plek ligt hier vlak achter hun plantsoen. Ze hoeven maar één weg over te steken, rond de sloot te lopen en daar staat hij: hun geweldige boomhut. Door hun zelf gemaakt. Naast de hut staat een oud huisje dat dient als jeugdhonk. Ze tafelvoetballen er met slecht weer of zitten er op hun zelf getimmerde bank te kaarten.

‘O nee, dan gaan ze mijn muurschilderingen weghalen en de gordijntjes die mijn oma nog heeft gehaakt!’ De tranen schieten bij Rosa in haar ogen. ‘En, en...’ snikt ze, ‘onze huuuuttttttttt.’ Rosa houdt zich nu niet meer in. Sterre weet dat ze in moet grijpen voordat Rosa op de dramatische toer gaat.

‘Kom op joh, zo’n vaart loopt het vast niet. Mijn ouders zeggen dat mensen die bij de krant werken nog wel eens overdrijven. Waarschijnlijk klopt de helft van het verhaal niet!’ Terwijl ze dit zegt, werken haar hersenen echter op volle toeren. Natuurlijk is dit heel slecht nieuws. Maar in tegenstelling tot Rosa denkt Sterre maar aan één ding: wat kunnen ze doen om hun boomhut te houden? Ze moeten met zijn vieren een plan be-

denken. Maar hoe en wat? Tim en Boaz moeten dit zo snel mogelijk weten!

‘Hoi, wat doen jullie?’ Een meisjesstem maakt een einde aan haar overpeinzingen. Katja, de zus van Rosa, komt de kamer binnenlopen.

‘En waarom heb jij zo’n huilhoofd Roos?’ Katja bedoelt het grappig maar slaat bij Rosa de plank volledig mis. Die kijkt haar zus kwaad aan en begint weer te huilen.

‘Ik heb zo’n huilhoofd, omdat ze onze hut gaan slopen, nou goed!’ zegt ze snikkend. ‘En dat zal jij wel weer niet geloven, maar het is toch echt waar. ‘Kijk maar hier staat het in *de Dorpskoerier!*’

Sterre herkent dit gekibbel tussen de zussen, ze heeft zelf ook een zusje. Die is wel een stuk jonger maar kan ook irritant zijn!

Nadat Sterre Katja heeft bijgepraat, ziet die ook wel in dat dit een ernstige zaak is. Katja is al veertien en zit op de middelbare school in de stad, maar zij heeft altijd met veel plezier in het jeugdhonk gespeeld.

‘Shit, dat zou zonde zijn zeg als dat weg was!’ zegt ze. ‘Daar moet wat aan gedaan worden! Hebben jullie al een plan? Wacht, ik pak effe wat drinken en dan gaan we er voor zitten!’

Ha, daar houdt Sterre van, actie!

‘Maar wat kunnen wij nou doen,’ pruttelt Rosa. ‘Dit is iets voor volwassenen en daar kunnen wij niks aan veranderen!’ Ze veegt nog een laatste traan weg, terwijl ze een rol chocoladebiscuit uit de keukenla pakt.

‘Tuurlijk wel,’ zegt Katja. ‘Jullie moeten in opstand komen, want dit pikken jullie toch niet! Ga een demonstratie houden!’ Ze pakt een blok met witte blaadjes en een stift en begint te schrijven.

‘Punt 1: spandoeken maken, punt 2: datum prikken voor demonstratie, punt 3...’

Sterre onderbreekt haar.